

РЕШЕНИЕ

№ 10257

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1919** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на О. П. К., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Н., против Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-8449 от 15.12.2025г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е издадено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че са налице предпоставките за допускане на последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Счита, че са налице нови обстоятелства относно страната на произход, за които административният орган следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане би се отразило на кандидата и дали отказът от предоставяне на международна закрила няма да засергне и/или наруши негови основни права, гарантирани в Европейската конвенция за защита правата на човека. Моли съда да отмени Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС и върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ-МС, чрез процесуалния си представител и в

представена писмена молба, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на О. П. К. [дата на раждане] в [населено място], Н., гражданин на Н., по народност - ишан, вероизповедание: католик, семейно положение - женен, е с вх. № РД 09-1751 от 26.11.2018 г. на РПЦ-С. до председателя на ДАБ - МС. С решение № 1299/26.02.2019 г. му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал административния акт и обжалването му е отхвърлено с Решение № 6451/ 01.11.2019 г. по адм. дело № 4941/2019 г., Административен съд София-град (АССГ), оставено в сила с Решение № 8427/29.06.2020 г. по адм. дело № 480/2020 г. на Върховния административен съд (ВАС).

С последваща молба с рег. № УП-20180 от 22.07.2020 г. О. П. К. отново е поискал предоставяне на закрила. С решение № 22-ОК/03.08.2020 г. молбата му не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 33-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС не е допусната и следващата му последваща молба с рег. № УП-20180 от 30.09.2021 г.

С Решение № 43-ОК/01.11.2022 г. интервюиращ орган на ДАБ - МС не е допуснал последващата молба на нигерийския гражданин с вх. № КП-4576/10.10.2022г. С Решение № 2623 от 18.04.2023 г. по адм. дело № 10667/ 2022 г. АССГ го е отменил и е връщал преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за международна закрила. С Решение № 14493/05.10.2023 г. председателят на ДАБ - МС е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. След като е обжалвал решението, с Решение № 1366 от 29.02.2024г. по адм.д. № 10466/2023 на АССГ, оставено в сила с Решение № 6241/21.05.2024 г. по адм. дело № 3528/2024 г. на ВАС, обжалването е отхвърлено като неоснователно.

С Решение № 28-ОК/24.09.2024 г., интервюиращ орган към ДАБ при МС не е допуснал последващата молба с рег. № 20180 от 04/09.2024г. Обжалването срещу него е отхвърлено с Решение № 27810 от 19.12.2024 г. по адм. дело № 10980/2024 г. На АССГ.

Шестата подадена от ОЙУОХ П. К. молба за закрила с рег. № УП 20180 на 30.01.2025 г. в ДАБ -МС не е допусната с Решение № 6-ОК/14.02.2025 г. на интервюиращия орган на ДАБ-МС, обжалването срещу което е отхвърлено с Решение № 14151 от 24.04.2025 г., постановено по адм. дело № 2971/2025 г. на АССГ.

По подадена от чужденеца седма по ред молба за предоставяне на международна закрила в Република Б. с рег. № УП 20180 от 12.05.2025г. интервюиращ орган на ДАБ - МС се е произнесъл с решение № 14-ОК от 29.05.2025 г., което е отказано допускането му до производство за предоставяне на международна закрила, жалбата срещу което е отхвърлена с Решение № 23640 от 09.07.2025г. по адм. дело № 5959 по описа за 2025 г. на АССГ.

С Решение № 55-ОК от 06.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ и МС е отказано допускане на подадена от нигерийския гражданин осма закрила молба с рег. № УП 20180 от 21.07.2025 г. на ДАБ - МС. Административният не е обжалван от кандидата и е влязъл в сила.

На съпругата на жалбоподателя О. П. Л. също е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България с Решение № 1290/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ-МС. Последващите й молби за предоставяне на международна закрила не са допуснати до производство от интервюиращ орган при ДАБ- МС.

На дъщерята на жалбоподателя О. П. Ф. с Решение № 1289/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ -

МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, последващите ѝ молби не са допуснати до производство за предоставяне на международна закрила.

Административното производство, приключило със издаване на оспорваното в настоящето дело Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ- МС е започнало с последваща молба с вх. № КП-01-8449 от 15.12.2025 г. В нея ОЙУОХ П. К. посочва като основание обстановката в Н., поради която евентуалното му завръщане там ще застраши пряко негови неотменими права като правото на живот и свобода, ще бъде изложен на риск от тежки посегателства, цялото му семейство се намира дълги години в Република България, дъщеря му е родена тук и те няма къде да отидат, освен да получат закрила в България. Позовава се и на Решение № 12441/03.12.2025 г. постановено по адм. дело №475/2025 г. по описа на ВАС, с което отменя Решение № 23117/12.11.2024 г. постановено по адм. дело № 9554/2024 г. по описа на АССГ и отменя Решение № 9268 от 05.08.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на дъщеря му О. П. Н., [дата на раждане] и връща административната преписка на председателя на ДАБ - МС за ново произнасяне при спазване дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да постанови обжалваното Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В изпълнение на представеното Решение № 12441/03.12.2025 г. относно дъщеря му О. П. Н. към момента липсва издадено ново решение на председателя на ДАБ - МС, а най-добрият интерес на детето е да е с майка си, която е с отказва статут. Приел е, че представеното решение като доказателство не е достатъчно основание молителят да получи международна закрила в Република България и в случая не са налице нови обстоятелства произтичащи от промяна на статус на членове на семейството на чуждия гражданин, което да предполага молбата му да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Като се е позова на информацията, съдържаща се в справка за актуалното положение в Н. с вх. № МД-02-663/22.12.2025 г., изготвена от Дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС органът е заключил, че не се открива информация за съществено влошаване във външно и вътрешнополитическата обстановка в страната, не е налице съществена промяна, в сравнение с положението в страната през периодите на издаване на предходните индивидуални административни актове по подадени молби за международна закрила, с които е отказано предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на чужденеца и молбите не са допуснати до производството по общия ред, като решенията са потвърдени от АССГ и ВАС.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., е издадено от компетентен административен орган. Н. С., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], ПМС - кв. О. купел, е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-303/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ-МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 08.01.2026г., 12 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 15.12.2025г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна

закрила. Подадената от ОЙУОХ П. К. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани на първо място с Решение № 12441/03.12.2025 г. по адм. дело №475/2025 г. на ВАС, с което е отменено Решение № 9268 от 05.08.2024 г. на председателя на ДАБ - МС, с което е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на малолетната му дъщеря О. П. Н. и преписката е върната на административния орган. Правилни са изводите в обжалвания акт, че не са налице нови обстоятелства произтичащи от промяна на статус на членове на семейството на чуждия гражданин, което да предполага молбата му да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Относно твърденията в последващата молба, свързани с актуалната обстановка в Н. трябва да се има предвид, че сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсеция убежище, следва да са актуални. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представената справка, че не е налице съществена промяна, в сравнение с положението в страната през периодите на издаване на индивидуални административни актове по предходните му молби за закрила. Не са налице данни за наличие на безогледно насилие и реален риск за тежки посегателства при завръщането на нигерийския гражданин в страната му на произход.

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в Н. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Н., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в Н. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. От страна на жалбоподателя не са изтъкнати каквито и да било основателни причини, които да обосновават страх от преследване

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактичката обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. П. К., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Н., против Решение № 5-ОК/ 08.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: